

Loven indføres en Bestemmelse om, at Regeringen kan udvide Loven til ogsaa at gælde for Færøerne med de Bømpelser, som Forholdene der gøre nødvendige. Det vil saa være muligt at høre Lagtinget, og hvis det synes, at det bør ske, da at udvide Loven til Færøerne. En saadan Bestemmelse med Hensyn til færøste Forhold i en Lov have vi mange Eksempler paa, og det i Love, der ere af meget større Vigtighed end denne. Jeg skal saaledes nævne en Lov — der er flere andre, men i dette Øjeblik falder den mig ind — nemlig Loven om Stifte af 30te November 1874, en Lov, der naturligvis i Vigtighed staar meget, meget højere end denne. Der findes i Slutningen af Loven en Bestemmelse, hvor det hedder: „Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Bømpelser, som ifølge disse Ders særegne Forhold maatte findes hensigtsmæssige“. Og denne Passus findes i mange andre Love. Skulde man altsaa ønske, at en saadan Bestemmelse bliver sat ind i denne Lov, skal jeg ikke derimod rejse nogen Modstand, og det antager jeg vel ogsaa, at Færøernes Repræsentanter under denne Forudsætning heller ikke ville finde sig foranledigede til.

Hvad angaar Endringsforslagene af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgtreds (M. Nielsen) og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgtreds (Trier), skal jeg bemærke, at jeg ikke har noget videre at indvende mod de tre Underendringsforslag til § 7, undtagen det, som jeg før bemærkede, at jeg, hvis man vil gaa den Vej, at Tilfynet skal kunne udstrækkes til Adoptionsforældrene, forbeholder mig til 3dje Behandling at stille Forslag for at saa det rigtig udtrykt, og for at man ikke skal falde over noget af de forskellige Skær, som der frembyder sig i den Materie. Hvad Endringsforslaget til § 8 af de samme ærede Medlemmer angaar, har jeg heller ikke noget at indvende mod det. Det er kun en ren Redaktionsændring, og synes man, at Loven klinger bedre, naar Paragraffen bliver affattet saaledes, da for mig gerne.

Bernsen: Jeg beklager meget, at det ikke er lykkedes mine Medforslagsstillere og mig at vinde den højtærede Ministers Sym-

pati for det Endringsforslag, vi have stillet under Nr. 4 til § 3, da jeg tror, at dette Endringsforslag er af ikke ringe Betydning. Det maa maasse være mig tilladt i denne Forbindelse at fortælle et Træk ud af det virkelige Liv, som jeg en Gang har erfaret, og som har været medvirkende Aarsag til, at jeg med særlig Interesse har villet fremdrage dette Forhold her og bidrage mit til, at Loven om Tilfyn med Plejebørn blev saa god og tilfredsstillende som muligt. Jeg havde for nogle Aar siden det Hverd i min Egenstaaelse af Medlem af et af vore Amtsraad at skulle føre Tilfyn med Ting- og Arresthusene i Amtet. Den første Gang jeg udførte dette Hverd, bad jeg en af Herredsfogederne føre mig omkring i Cellerne for at se, hvorledes Bygningen var vedligeholdt. I en af de første Celler sad en ung Mand paa 22 Aar, og da vi forlode ham og Døren var lukket i for ham, sagde Herredsfogeden: De bør kende denne Mand's Historie. Han er straffet 3 Gange for Tyveri og sidder nu og venter paa sin Straf, fordi han er 4de Gang anholdt. Da han kom i Forhør, spurgte jeg ham om hans Opdragelse, og han fortalte mig da — fortsatte Herredsfogeden — at han var et uægte Barn, hvis Fæder var rejst til Amerika, og hvis Moder ikke havde Raad til at forlørge ham, hvorfor han blev sat ud i Pleje, men hos de Gøll i Kommunen, der vilde tage ham for den billigste Betaling, og det første, den unge Mand kunde huske, var det, at han blev jaget ud at tigge, og havde han ikke Tiggerposen fuld, naar han kom hjem om Aftenen, fik han Brygl eller onde Ord af sine Plejeforældre. Saa opstod den Tanke første Gang hos ham: Hvad skal du gøre for at slippe for den Behandling, og saa faldt det ham ind: Du skal stjæle. Og naar han saa kom hjem om Aftenen med sin Pose fuld og fortalte alle de Kunstter, han havde fundet paa, saa fik han sine Plejeforældres Ros, og fra det Øjeblik var han bleven Forbryder. Men jeg siger: Det Sogneraad, som har forlomt dette Barns Opdragelse, har større Skyld deri end han, og fra det Øjeblik har jeg følt det som en Blikt for mig overalt, hvor jeg har Besjighed til at øve Indflydelse, baade i kommunale Raad og her i Tinget, naar vi have haft med dette Forhold at bestille, at gøre, hvad jeg